

Jak Lenička kouzlila

Téma k finanční edukaci dětí: ZODPOVĚDNOST

Všechny věci kolem nás mají svou cenu a s každou z nich máme spojenou i nějakou vzpomínku. Hračky, hry a třeba fixy, které jsme dostali, nebo si je koupili, jsou pro nás pak moc důležité, nechceme o ně přijít. Někdy nemáme to, co mají naši kamarádi a chceme si to půjčit, jindy si to i tajně vezmeme. A to je pak vážná věc. Stane se, že slíbíme věci brzy vrátit a nedodržíme to. Občas je omylem poničíme. Na vše, co si půjčíme, musíme dávat pozor. Oblíbené hračky, pastelky a další předměty našich kamarádů na chvíli získáme, když se jich hezky zeptáme. Mít na nějaký čas u sebe věci, které jsou lidem vzácné, je docela velká zodpovědnost.

Jak Lenička kouzlila

V každé rodině je ráno bláznec. Malá Lenička chodí do školky a za rok už půjde do školy, její starší brácha David už dokonce chodí do osmé třídy, a tak někdy Leničku vyzvedává ve školce místo maminky a tatínka.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Děti, jak daleko bydlíte od školky a ve kterém patře?“

„Máte doma nějaké sourozence a vyzvedávají vás i ze školky? Jak se jmenují? A máte se rádi?“

Děti odpovídají.

Toho dne, měl přijít do školky kouzelník, bylo potřeba se hezky obléci, protože kouzelníka nemáte ve školce každý den. Lenička si vzala modré šaty, modré punčochy, modrý svetřík a překvapivě i modrou čelenku. Brácha lítal po bytě a volal zmateně: „Teď jsem tady to modré tričko s balónky na kapse měl přece položený nebo jsem blázen?“

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Také si ráno berete své oblíbené věci? Jakou mají barvu? A od koho jste je dostaly?“

„A co vaši sourozenci, mají nějaké své oblíbené věci, na které nesmíte dokonce ani sahat?“

„A můžete si věci, které mají rodiče doma půjčit? Jsou to drahé nebo levné věci, které vám občas půjčí brácha nebo sestra? A co vy, umíte půjčit svou oblíbenou věc někomu jinému?“

Děti odpovídají.

Nakonec rodiče zaveleli a vyrazilo se. Ve školce se vše chystalo na příchod kouzelníka. Lenička si ve školce v šatně sundala svetřík a pod ním měla takové zvláštní modré šaty zavázané v pase šňůrou na prádlo, a na levé straně měla krásnou velkou kapsu s nakreslenými balónky. Ostatní holky se podívovaly, jestli není na takové vytahané šaty moc malá? A tak se Lenička malinko urazila, běhala po třídě a dělala, že si zpívá. Cinky-link a byl tu kouzelník. Měl veliký klobouk a vytáhl z něj postupně hodinky, papírovou stokorunu, ale i krásné květiny nebo kost pro psa. Děti tleskaly, a nakonec šel kouzelník i k paní učitelce a za uchem jí našel papouška, z její kabelky vytáhnul bobra a pak si dost hlasitě prdnul.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Děti, už za vámi do školky někdy přišel kouzelník?“

„Umíte nějaké kouzlo? Umí někdo v rodině kouzlit? Co všechno umí vykouzlit kouzelník?“

„A dají se takové věci od kouzelníka koupit normálně i v obchodě?“

Děti odpovídají.

Všechny děti jásaly a také chtěly, aby u nich kouzelník něco našel. Kouzelník chodil mezi dětmi a postupně u nich nacházel prapodivné předměty, až došel k Leničce. Zamával hůlkou a vytáhl z její kapsy u vytahaných šatů dva modré fixy, jednu modrou gumičku, a dokonce i malé modré autíčko. Kouzelník se smál, ale děti nic. Ve třídě bylo najednou ticho. A do toho se ozval Bertík: „*Pane kouzelníku, to je ale moje autíčko!*“ Pak se zvedla Andulka a řekla: „*A tu gumičku mně včera koupila babička...*“ Potom spráskla ruce i paní učitelka a řekla: „*Moment, mně ze stolku zmizely dva modré fixy!*“ Ostatní děti ve třídě začaly být taky neklidné a kontrolovaly si kapsičky, zda jim něco nechybí. Tomášek se rychle zvednul a ukázal prstem na kouzelníka: „*Že se nestydíte, pane kouzelníku, krást naše věci!*“ A kouzelník se rozplakal. Lenička se na něj podívala a začala se jí klepat bradička. „*Copak se stalo, Leničko?*“ zeptala se paní učitelka a podala kouzelníkovi toaletní papír, protože měl velkou nudli. Lenička pověděla tichým hláskem: „*Já totiž taky umím kouzlit, eh, škyt, a mám ráda modrou, a tak jsem tu kouzlila a kouzlila, až jsem ty věci Bertíkovi i ostatním začarovala do svojí kapsičky.*“

Otázky pro zapojení do příběhu:

„*Děti, co myslíte, že se stalo? Proč si Lenička pak začala vymýšlet?*“

„*Proč podle vás Lenička vzala věci ostatním dětem a paní učitelce?*“

(Pozn. pro průvodce: Všímatelé dětí mohou již nyní vědět, že Lenička má na sobě tričko svého bratra.)

„*Vzali jste někdy něco opravdu lákavého i vy? A komu? A proč? Dokázaly jste se přiznat doma rodičům, nebo kamarádům?*“

„*Vzal vám někdy něco váš kamarád a bylo vám to líto? Vrátil vám to? Jak vám bylo, když se vám věc vrátila?*“

Děti odpovídají.

Paní učitelka se zamračila. V tu chvíli někdo zaklepal. Byl to Lenčin brácha David: „*Dneska jde Lenka po O.*“ Strčil hlavu do dveří a pak se podíval na Leničku a spustil: „*Kdo ti dovolil si vzít moje tričko s balónky?*“ Paní učitelka odvyprávěla Davidovi, vše, co Lenka provedla. David se podrblal na hlavě a řekl: „*Ehm, my si o tom doma s Leničkou promluvíme a vymyslíme, jak to napravit.*“ „*Co si o tom děti myslíte?*“ zeptala se paní učitelka. Děti i kouzelník začali kývat hlavou, že souhlasí.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„*Co teď asi Leničku doma čeká? A bude se na ni brácha hodně zlobit?*“

„*Co tomu řeknou rodiče? Dostane nějaký trest?*“

„*Byly děti smutné, protože věci, které Lenička vzala, byly moc drahé?*“

„*Proč to bylo líto i Leničce? A je pro vás těžké se někomu omluvit a požádat ho o odpuštění?*“

„*Stačí věci, které si člověk vezme bez dovolení, prostě jen vrátit?*“

Děti odpovídají.

Doma si šla Lenička sundat s brekem bráchovo tričko. „*Tak co s tím uděláme?*“ zeptal se David své malé sestry. Lenička začala zase brečet. Jenže pláčem se nic nezpravi. A tak starší brácha navrhnul: „*Musíš se dětem ve školce omluvit a vysvětlit, proč jsi to udělala, řekneš to aspoň mně?*“ Lenička bráchovi vysvětlila, že vždycky chtěla mít takové dospělé modré šaty, pak se jí hodila gumička Andulky i autíčko Bertíka, tak si to půjčila. „*Půjčila?*“ zamračil se brácha. „*Vzala bez dovolení, no,*“ opravila se Lenička a pokračovala, „*...ale já jsem to pak všechno chtěla vrátit!*“ Lenička a David se rozhodli, že se druhý den musí děti dozvědět pravdu. Lenička se také omluví a zeptá se, jak vše může napravit. Brácha David už vypadal celkem klidně a tak šel ke skříni a vytáhl z horního fochu starší modré tričko, které mu máma vyprala tak důkladně, že se o dost zmenšilo. A dal ho mladší sestře jako dárek.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„*Proč to David udělal? A je správné mít rád někoho, kdo udělá chybu a odpustit mu? Proč?*“

Děti odpovídají.

Lenička si triko okamžitě oblékla a skákala s radostí po posteli. „*Jsi ten nejlepší brácha a všechno napravím a už nikdy nebudu brát věci bez dovolení!*“ V tu chvíli se otevřely dveře od pokoje a vešel tatínek s obvyklou otázkou: „*Tak co bylo ve školce, a co ve škole?*“ „*Nic, normálně,*“ ušklíbli se oba najednou a začali se smát.

A TO JE KONEC NAŠEHO PŘÍBĚHU. VÍTE, CO JSME SE DÍKY LENIČCE NAUČILI O ZODPOVĚDNOSTI?

- Víme, že nemůžeme mít všechny věci, které kolem sebe vidíme, mohou zkrátka patřit někomu jinému.
- Pochopili jsme, že každý z nás může mít nějakou věc, na které mu moc záleží a třeba ji půjčit nechce, musíme to respektovat.
- Dozvěděli jsme se, že když si nějakou věc, hračku půjčíme, musíme být moc opatrní. To také znamená ZODPOVĚDNÍ.
- Naučili jsme se, že drahé, ale i úplně levné věci mají vždy velkou hodnotu pro toho, kdo je má.
- Už také Víme, že když něco provedeme, musíme se omluvit a napravit to.
- Je skvělé, že kdo nás má opravdu rád, umí nám naše chyby odpustit, musíme mu ale slíbit, že znovu nic zlého neprovedeme a dodržet to.

Líbil se vám náš příběh? Další příhody kamarádů ze školky najdete na webu: [Abeceda peněz.cz](http://Abeceda-penez.cz).